

СТОР. 2

ДОБРОЧИННИЙ АУКЦІОН ТРИВАЄ. ДОЛУЧАЙТЕСЯ!

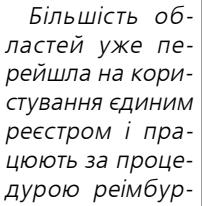
Уперше відбувся в Тернополі «Благодійний аукціон файної міста». Метою цього заходу було зібрати понад 100 тисяч гривень, аби придбати для кардіоцентру Тернопільської університетської лікарні двокамерний зовнішній електрокардіостимулятор «Medtronic 5392».



СТОР. 3

РЕАЛІЗАЦІЯ ПІЛОТНОГО ПРОЕКТУ З РЕІМБУРСАЦІЇ ІНСУЛІНІВ: НАШІ РЕАЛІЇ

Більшість обласей уже перейшла на користування єдиним реєстром і працюють за процедурою реімбурусації. Про особливості впровадження програми у нашому краї цікавилися в завідуючої ендокринологічним диспансерним відділенням Надії Гулько.



СТОР. 5

МИСТЕЦТВО БУТИ МЕДСЕСТРОЮ

«Робота медсестри – невід'ємна частина моого життя, хочеться працювати та щось зробити для людей», – каже медсестра Оксана Лесенко. – Часами буває легко, але маю надійну опору – моїх колег. Ніколи не забуду свій перший робочий день, дуже хвилювалася, але старші наставники все детально показували та пояснювали. Тепер свій досвід передаю іншим. У лікарні найбільше вчишся цінувати власне здоров'я».



СТОР. 6

ЩО ТРЕБА ЗНАТИ ПРО ІШЕМІЧНУ ХВОРОБУ СЕРЦЯ? ЯК ЗАПОБІГТИ ПРОГРЕСУВАННЮ?

Ішемічна хвороба серця (ІХС) – це захворювання, в основі якого лежить порушення кровотоку в судинах серця, що призводить до недостатнього кровопостачання серцевого м'яза. Згідно із статистичними даними понад половину мешканців України страждають на різні форми ІХС, а щороку від цієї недуги помирає майже 500 тисяч українців.



СТОР. 7

СУНИЦІ – ЦІЛЮЩА СМАКОТА ДЛЯ ОРГАНІЗМУ

За вмістом вітаміну С вони поступаються лише смородині, в п'яти ягодах середнього розміру його стільки ж, як в одному великому апельсині. Вітаміну Е в них нагромаджується більше, як у порічках, вишнях, черешнях, мандаринах, бананах. За вмістом фолієвої кислоти та солей кальцію суніці не мають собі рівних серед інших місцевих плодів та ягід, а також апельсинів, грейпфрутів.



Університетська

№5 (169) 29 ТРАВНЯ 2018 РОКУ

ГАЗЕТА ДЛЯ ПАЦІЕНТІВ

АНОНС

НАША ПОШТА

ХРИСТИНА ГОСПОДАРСЬКА: «НЕ ВСІ ПАЦІЕНТИ ХОЧУТЬ, щоб їм допомогли»



Христина ГОСПОДАРСЬКА – лікар-імунолог університетської лікарні, головний позаштатний імунолог управління охорони здоров'я облдержадміністрації.

читайте
на стор. 4

ХАЙ СКЛАДАЄТЬСЯ В МОГО ЛІКАРЯ УСЕ ЯКНАЙКРАЩЕ!

Володимир ЮРКІВ,
с. Сосулівка
Чортківського району

Уже десять днів минуло, як я на лікуванні в кардіологічному відділенні університетської лікарні. Привели мене сюди проблеми із серцем – аритмія, задишка, ще й порушення серцевого ритму, як згодом з'ясували лікарі. Це мої негарадзи, а ще турбує високий кров'яний тиск. З усім цим букетом симптомів звернувся до фахівців Чортківської районної лікарні, але марно – пігулки не допомогли. Довелось, як мовиться, застосовувати «важку артилерію». Отож діти допомогли зібратися та доправили мене в університетську лікарню. Стан мій зараз задовільний – задишка минула, приборкали аритмію, почуваюся непогано, значно краще, ніж раніше. Щоправда, маю пройти деякі інструментальні обстеження, можливо, й доведеться якісь кардіохірургічні втручання проводити. Але головне, що мені легше дихати, та й самопочуття поліпшилося. Велике спасибі за це моєму лікучому лікарю, доцентові медуніверситету Оксані Леонідівні Сидоренко. Вона – доброзичлива, щирсердечна людина, а ще чудовий спеціаліст. Підійде на обході зранку про всі болячки розпитає, уважно вислухає, а згодом призначить помічне лікування. Це зразок справжнього лікаря, на якого можуть сміливо рівнятися студенти. Бажаю їй гарного самопочуття, сили та витримки у цій нелегкій боротьбі за кожного хворого, а ще – радісного, щасливого життя у колі родини. Хай складається в моєму лікаря усе якнайкраще!

ЗАХОДТЬ НА НАШ САЙТ: WWW.MEDYCHNA-AKADEMIA.TDMU.EDU.UA ТА НА СТОРІНКУ «МЕДИЧНА АКАДЕМІЯ» У FACEBOOK

Редактор
Г. ШОТ
Творчий колектив:
Л. ЛУКАЩУК,
М. СУСІДКО,
М. ВАСІЛЕЧКО
Комп'ют. набір і верстка hazeta.univer@gmail.com
Р. ГУМЕНЮК

Адреса редакції
26001
м. Тернопіль,
майдан Волі, 1
тел. 52-80-09 43-49-56
E-mail

Засновник:
ДВНЗ «Тернопільський
державний медичний
університет
ім. І. Я. Горбачевського
МОЗ України»

Видавець:
ДВНЗ «Тернопільський
державний медичний
університет
ім. І. Я. Горбачевського
МОЗ України»

За точність
викладених фактів
відповідає автор.
Редакція не завжди
поділяє позицію
авторів публікацій.

Реєстраційне свідоцтво
ТР № 482-82Р
від 23.03.2010 р.,
видане
головним управлінням
юстиції
у Тернопільській області

Газета
виходить
один раз на місяць
українською мовою.
Обсяг - 3,33 друк. арк.
Наклад - 700 прим.

Газету набрано, зверстано,
відруковано у
Тернопільському
дережедуніверситеті
ім. І. Я. Горбачевського
46001, м. Тернопіль,
майдан Волі, 1

ДОБРА СПРАВА

ДОБРОЧИННИЙ АУКЦІОН ТРИВАЄ. ДОЛУЧАЙТЕСЯ!

Лариса ЛУКАЩУК

УПЕРШЕ ВІДБУВСЯ В ТЕРНОПОЛІ «БЛАГОДІЙНИЙ АУКЦІОН ФАЙНОГО МІСТА». ТАКУ НАЗВУ ЙОМУ ДАЛИ ОРГАНІЗАТОРКИ – ВОЛОНТЕРКИ ОЛЕНА КЛЬОБ І ВІКТОРІЯ ІВАНОВА. МЕТОЮ ЦЬОГО ЗАХОДУ БУЛО ЗІБРАТИ ПОНАД 100 ТИСЯЧ ГРИВЕНЬ, АБІ ПРИДБАТИ ДЛЯ КАРДІОЦЕНТРУ ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ ЛІКАРНІ ДВОКАМЕРНИЙ ЗОВНІШНІЙ ЕЛЕКТРОКАРДІОСТИМУЛЯТОР «MEDTRONIK 5392».

Задум зібрати кошти через аукціон виникла півроку тому. 12 травня в Тернопільському академічному драматичному театрі гостям презентували понад сто картин, які митці безкоштовно передали заради доброї справи. Полотна доправили із різних куточків України та з-за кордону. Про акцію митці дізналися з соціальних мереж. Чимало творчих робіт представили студенти Тернопільського кооперативного торгівельно-економічного коледжу. Надали лоти для аукціону й допомогли з його організацією студенти й викладачі кафедри образотворчого мистецтва, дизайну та методики їх викладання Тернопільського національного педагогічного університету ім. В. Гнатюка.

Двокамерний зовнішній електрокардіостимулятор, як розповів кардіохірург університетської лікарні Ігор Гуменний, прилад, який використовують для кардіостимуліації в перші кілька діб після оперативних втручань на відкритому серці. Його призначення – підтримати діяльність життєвого двигуна до моменту, коли у хворого відновиться власний серцевий ритм.



Марія ЛАКОМА – співорганізатор аукціону та автор виробів ручної роботи

За словами головного лікаря Василя Бліхара, такий апарат є дороговартісним і він надто необхідний для лікарні. В медичному закладі вже розпочали проведення кардіохірургічних операцій. Успішно прооперували 10 пацієнтів з порушеннями роботи серця, кошти для яких виділи з обласного бюджету. Вартість таких оперативних втручань сягає понад 150 тисяч гривень. Узагалі ж операції на серці в нашому краї потрібує понад дві тисячі пацієнтів.

Підтримати добroчинну акцію прийшли небайдужі тернополяни різного віку. Волонтерки, організаторки благодійного аукціону Олена Кльоб і Вікторія Іванова розповіли, що, крім художників, акцію підтримали також народні умільці та підприємства. Примітно, що форма організації заходу не зобов'язувала щось купувати на аукціоні – всі очі мали можливість зробити благодійні внески і покласти до скриньки будь-яку суму. Модератори аукціону запровадили й дрескод для учасників, які завітали в одязі червоного, чорного та білого кольорів.

Волонтерки об'єднали навколо себе небайдужих лю-

дей ще два роки тому. Спільними зусиллями спільнота добroчинників закуповує дороговартісні медичні інструменти та апаратуру, які передають у лікарні міста. «Так ми можемо допомогти відразу великій кількості людей, адже визначитися, кому персонально передавати кошти на лікування, дуже складно», – поділилася Вікторія Іванова. Вікторія працює у салоні краси, мама двох дітей, волонтерством займається із задоволенням, саме так втілює своє бажання змінити цей світ на краще.

– У нас є досвід проведення подібних заходів. 2013 року ми вже організовували благодійний аукціон, – розповіла Олена Кльоб. – Тоді закупили медичне обладнання для реанімаційного відділення Тернопільської університетської лікарні. «Аукціон файногого міста» маємо намір зорганізовувати щорічно.

Волонтерка зазначила, що ціна виставлених для участі в аукціоні, значно нижча, від тієї, яку зазвичай просять художники за власні полотна, адже вони розуміють потребу та підтримують добroчинну ідею заходу.



– Ми безмежно вдячні всім, хто знайшов час і гроші, щоб підтримати цю добroчинну справу, – зазначила Вікторія Іванова. – Навіть не очікували, що продамо лоти на таку суму. Це був справжній аукціон. Найдорожче продали картину за 2700 гривень. Звісно, хочемо висловити вдячність і тим людям, які допомогли зорганізувати аукціон. Зокрема, це співорганізатор аукціону та автор виробів ручної роботи Марія Лакома, директор Тернопільського академічного обласного драматичного театру ім. Т. Г. Шевченка Борис Репка, художній керівник Муніципального Галицького камерного Оркестру, народний артист України Василь Фелинчак, ведуча Ната Бенч, а ще фотографи, журналісти, оформлювачі та багато інших небайдужих лю-



Ігор ГУМЕННИЙ – кардіохірург університетської лікарні

ний лікар університетської лікарні Василь Бліхар.

Варто зазначити, що організаторам вдалося зібрати ледь не половину потрібної суми. Тож зібір коштів триває. Для всіх, хто хоче долучитися, незабаром створять сайт, на якому можна буде придбати картини та вироби ручної роботи. Наразі добroчинні пожертви можна перерахувати на карточку Приватбанку 5168755427249137. Більше інформації можна дізнатися, завітавши у групу «Благодійний аукціон файногого міста».

ВАРТО ЗНАТИ

ПРОДУКТИ, ЯКІ УПОВІЛЬНЮЮТЬ СТАРІСТЬ

Не таємниця, що корисне харчування позитивно впливає на зовнішній вигляд. За допомогою збалансованого раціону можна не лише привести до ладу фігуру та самопочуття, але й упovільнити процеси старіння.

Горіхи. У горіах міститься безліч антиоксидантів, а та- кож різні вітаміни групи В, цинк, залізо, калій, магній, мідь, селен. Горіхи мають властивість покращувати обмінні процеси в організмі, підвищую-

ють його захисну функцію, виводять зайву воду, поліпшують стан шкіри. Але не слід забувати, що горіхи дуже калорійні.

Імбир. Імбир покращує мікроциркуляцію крові, відтак

поліпшується колір шкіри. При регулярному вживанні імбіру вас ніколи не потурбує біль у суглобах.

Зелений чай. Про те, що в зеленому чаї міститься безліч антиоксидантів, знають усі. Нещодавно вчені з Японії провели масштабне дослідження, в якому взяли участь

понад 14 тисяч осіб, яким за 65. У результаті дослідження з'ясувалося, що у тих, хто звик випивати щодня не менше п'ять горнятко зеленого чаю, ризик виникнення вікових хвороб знижений на третину порівняно з тими, хто п'є лише одну порцію напою на день.

НА ЧАСІ

РАКУРС

РЕАЛІЗАЦІЯ ПІЛОТНОГО ПРОЕКТУ З РЕІМБУРСАЦІЇ ІНСУЛІНІВ: НАШІ РЕАЛІЇ

Лариса ЛУКАЩУК

ТОРИК УРЯД ЗАПРОВАДИВ ЕЛЕКТРОННИЙ РЕЄСТР ПАЦІЄНТІВ, ЯКІ ПОТРЕБУЮТЬ ІНСУЛІНОТЕРАПІЇ. БІЛЬШІСТЬ ОБЛАСТЕЙ УЖЕ ПЕРЕЙШЛА НА КОРИСТУВАННЯ ЄДИНИМ РЕЄСТРОМ І ПРАЦЮЮТЬ ЗА ПРОЦЕДУРОЮ РЕІМБУРСАЦІЇ. ПРО ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ПРОГРАМИ У НАШОМУ КРАЇ ЦІКАВИЛИСЯ В ЗАВІДУЮЧОЇ ЕНДОКРИНОЛОГІЧНИМ ДІСПАНСЕРНИМ ВІДДІЛЕННЯМ ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ ЛІКАРНІ, ЕКСПЕРТА УПРАВЛІННЯ ОХОРONИ ЗДОРОВ'Я ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ОДА ЗА СПЕЦІАЛІСТЮ «ЕНДОКРИНОЛОГІЯ» НАДІЇ ГУЛЬКО.

— Надіє Ярославіно, чи готовий в області електронний реєстр хворих на цукровий діабет, які потребують інсулінотерапії? Як давно він діє? Скільки осіб налічує?

На Тернопільщині на діспансерному обліку перебуває майже 38 тисяч осіб, хворих на цукровий діабет, і 5 тисяч з них потребують інсулінотерапії. У січні цього року область долучилася до проекту реімбурсації інсулінів. Скористалися цією програмою понад тисячу хворих на цукровий діабет, які отримали цукрознижуючі препарати на 1 мільйон 65 тисяч гривень. У кожному лікувальному закладі краю, на базі якого здійснюється забезпечення недужих на цукровий діабет препаратами інсуліну, було сформовано новий автоматизований реєстр хворих на цукровий діабет першого та другого типу, які потребують інсулінотерапії. Діє він упродовж року й наразі внесли до реєстру 5010 пацієнтів: 4758 дорослих і 252 дитини. Всі дані цього реєстру передаються в он-лайн режимі безпосередньо на сервер Міністерства охорони здоров'я. Задля нерозголошення конфіденційної інформації лікарі-ендокринологи за місцем проживання хворого отримали статус користувачів першого рівня. Кожний лікар, який вносить дані про пацієнта, наділений власним логіном і паролем для роботи з реєстром. Користувачі другого рівня — це фахівці третинної ланки, зокрема, нашого діспансерного відділення. Вони також мають змогу зайти на сервер, але для оцінки загальної ситуації щодо кількості інсулінопотре-

буючих хворих, потреби у препаратах інсуліну та забезпечення цими препаратами недужих.

— **З яких джерел фінансується реімбурсація інсулінів? Скільки коштів необхідно, аби забезпечити ліками хворих на цукровий діабет? Скільки коштів виділено на це нинішнього року й чи достатньо їх?**

— Якщо вести мову про фінансування в рамках проекту реімбурсації інсулінів, то у нашій області воно відбувається з кількох джерел. Частина коштів надходить з медичної субвенції, де виділена сума на придбання інсулінів для хворих на цукровий та



Надія ГУЛЬКО — завідуюча ендокринологічним діспансерним відділенням Тернопільської університетської лікарні

нецукровий діабет. Решта — з місцевих бюджетів, адже держбюджет може забезпечити усього 40-60 відсотків від потреби. Згідно з обласним реєстром ми розрахували потребу в препаратах інсуліну. Отож, аби всі хворі нашого регіону мали можливість отримувати інсулін, нам необхідно майже 30 мільйонів гривень відповідно до нинішніх цін. Але з державної субвенції виділено 16 мільйонів гривень. Зрозуміло, що для всіх, хто перебуває на обліку, коштів недостатньо. Тому наразі вишукуємо можливості та обговорюємо різні варіанти, як отримати кошти з місцевих бюджетів. Джерелом їх надходження може стати обласна, міська скарбниця, кошти об'єднаної територіальної громади.

— **Чи готові аптеки до реімбурсації? Скільки фармацевтичних закладів беруть участь у програмі? Чи в усіх районних центрах є аптеки, які видають**

інсулін за програмою реімбурсації?

— Усі лікувальні заклади області, які забезпечують хворих на цукровий діабет препаратами інсуліну, вже уклали угоди з аптеками про співпрацю за цією програмою. Але процес триває, оскільки забезпечувати препаратами інсуліну хворих може не лише одна аптека, а одразу декілька аптечних закладів. Заміна маємо «залишки» деяких видів інсулінів, які були закуплені ще під час тендерних торгів, і не всі з них потребували реалізації в I кварталі саме через аптечну мережу. Щодо видачі електронних рецептів, то ми заздалегідь підготувалися, обладнавши робоче місце кожного лікаря в усіх районних, номерних лікарнях комп'ютером, принтером, доступом до мережі Інтернет. Якщо не дотриматися цих вимог, то аптечному закладу не відшкодують кошти, тому електронний рецепт, як це передбачено вимогами програми, дублює ще й паперовий варіант.

— **Які проблеми реалізації програми реімбурсації інсулінів? Чи вдається їх розв'язати?**

— У всьому світі процес компенсації захворювання на цукровий діабет визначається за показником — глікозильований гемоглобін. Цих міжнародних стандартів повинні дотримуватися не лише ендокринологи, але й пацієнт має подбати про власне здоров'я та разом з лікарем дотримуватися компенсації свого захворювання. Компенсованим перебіг цукрового діабету вважається, якщо цей показник менше 7,5 відсотка. Але ситуація наразі така, що і в нас, і в інших країнах, «компенсуваних» хворих майже 30 відсотків серед усіх, хто застосовує інсулінотерапію. Тому приймати дороговартісні цукрознижуючі препарати повинен мотивований хворий, який не лише прагне досягнути цього показника, але й своїм способом життя утримує його на цій позначці. Інакше не має сенсу витрачати чималі державні кошти на дороговартісні інсуліни, бо це гроши, викинуті на вітер. Звісно, не кожен пацієнт і не завжди має можливість провести дослідження рівня глікозильованого гемоглобіну. Але чому б не передбачити

визначення цього показника за державний кошт, як і рівня глюкози в крові? Скажімо, раз на півроку, чи раз на три місяці. Ми неодноразово озвучували цю проблему на усіх рівнях. Чому б за кошти лікувального закладу чи держави не проводити ці лабораторні дослідження для цієї незначної категорії пацієнтів?

Ще одна загальнодержавна проблема, яка торкнулася й недужих на діабет — міграція населення. Ці люди, хоч і хворі, але також їдуть у довготривалих відрядження чи на заробітки. Але ж електронний рецепт можна виписати щонайбільше терміном на три місяці. Та й препаратами інсуліну за цією програмою лікар-ендокринолог може забезпечити хворого лише на місяць або у виняткових випадках (тривале відрядження, відпустка тощо) на три місяці. Як не допустити, щоб ця ситуація стала повсякденною практикою, адже хворий має бути під постійним наглядом лікаря. Втім, й виходу з цього замкнутого кола не видно. Чимало скарг маємо від хворих на діабет, чому від них вимагають показника глікозильованого гемоглобіну та не дозволяють виписати інсуліну більше, ніж на місяць. Ми, звісно пояснююмо, що виділені кошти розділені щомісячно й замовлення на препарати проводять щомісяця. Мовимо й про важливість корекції дози інсуліну за показниками глікозильованого гемоглобіну та глюкози в крові. Тому потрібно дотримуватися цих вимог, коригуючи місячну дозу препарату. Проте чомусь не всі пацієнти це беруть до уваги, приходять, пріміром, у травні й вимагають виписати рецепт ще за попередній місяць. І як пояснити, що це неможливо? Мовлячи про забезпечення хворих лікарськими засобами, найбільшу проблему маємо з певними видами інсуліну та його аналогами, які значно подорожчали та закупити їх у повному обсязі немає можливості. Якщо ми не можемо надати пацієнтові ці лікарські засоби, то препаратами вибору є інші людські генно-інженерні інсуліни у флаконних формах випуску, їх завжди вистачає, хворого ми в жодному випадку без ліків не залишимо. Знайшли вихід із ситуації, підбираючи пацієнтові найбільш доступний, «комфортний» варіант вітчизняного інсуліну, який не поступається імпортному, адже його основне завдання — знижувати рівень глюкози в організмі, не викликаючи алергічних реакцій.

Марія ШУБАЛА — молодша перев'язувальна медсестра відділення судинної хірургії

ВІДАЄТЕ?

ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ: ПОРАДИ МЕДИКІВ

1. Позитивне мислення.

Дослідження показали, що люди похилого віку, які переконані, що старість — нагорода за роки праці та вважають себе «мудрими», почиваються краще. Захворювання пессимістів та оптимістів можуть співпадати, але оптимісти переносять їх легше.

2. Стежте за тим, що їсте.

Найкращий спосіб підтримати організм — середземноморська дієта. Багато свіжих фруктів, блок — це не так дорого, як може здатися. Якщо коротко: так — овочам і нежирному м'ясу, ні — пельменям та майонезу.

3. Стежте за тим, скільки їсте.

Здорова норма їжі для людини на день, якщо брати обсяг у подрібненому вигляді: 3 склянки овочів, 1-2 склянки фруктів, 200 г хліба, 3 склянки рідких молочних продуктів (або в 4 рази менше у перерахунку на сир) і 150 г тваринного білка.

4. Спілкуйтесься.

Активні соціальні зв'язки — важлива складова щасливого, а в підсумку — й тривалішого життя.

5. Фізичні навантаження.

Від 30 до 70 років людина втрачає 25 відсотків м'язових тканин. Це наслідок відсутності фізичної активності. Ніколи не пізно зайнятися фізичною культурою, навіть якщо вам 90.

6. Захищайте шкіру.

Надто багато сонця не тільки висуشعє шкіру, але й може викликати онкологію. Звісно, сонце необхідне для вироблення організмом вітаміну D, але всьому є своя межа. Вживайте більше курячих яєць і жирної морської риби, тоді все буде гаразд.

7. Спілкуйтесь.

До наслідків хронічного недосипання належать і ожиріння, і серцево-судинні захворювання, ранні зморшки, діабет і порушення пам'яті. Це не означає, що потрібно спати 12 годин щодня. Корисна норма — 7-9 годин.

ХРИСТИНА ГОСПОДАРСЬКА: «НЕ ВСІ ПАЦІЄНТИ ХОЧУТЬ, ЩОБ ЇМ ДОПОМОГЛИ»

**Мар'яна СУСІДКО,
Микола ВАСИЛЕЧКО (фото)**

ХРИСТИНА ГОСПОДАРСЬКА, ВІДКОЛИ СЕБЕ ПАМ'ЯТАЄ, ЗАВЖДИ ХОТИЛА БУТИ ЛІКАРЕМ. У ДИТИНСТВІ ВСІХ «ЛІКУВАЛА». ДИВНО, АЛЕ В ЇЇ РОДИНІ, КРІМ НЕЇ, МЕДІКІВ НЕ БУЛО. ПІСЛЯ ЗАКІНЧЕННЯ ШКОЛИ ДОКУМЕНТИ ОДРАЗУ ВІДНЕСЛА ДО ТЕРНОПІЛЬСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ. ЖОДНОЇ ХВИЛИНИ НЕ СУМНІВАЛАСЯ У ПРАВИЛЬНОСТІ СВОГО ВИБОРУ. ТЕПЕР ХРИСТИНА ГОСПОДАРСЬКА – ЛІКАР-ІМУНОЛОГ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ ЛІКАРНІ, ГОЛОВНИЙ ПОЗАШТАТНИЙ ІМУНОЛОГ УПРАВЛІННЯ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я ОБЛДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ.

– Як сталося, що серед стількох галузей медицини обрали саме імунологію? Що стало поштовхом?

– Спершу бачила себе гастроентерологом. Але так склалося, що свого часу багато іздила до регіонального імунологічного центру, який діє при Львівському національному медичному університеті. Там і познайомилася із світом української науки Валентиною Володимирівною Чоп'як. Власне, вона мене й перевонала обрати імунологію, за що їй безмежно вдячна. Імунологія насправді дуже цікава галузь, коли з нею знайомишся близче.

– Чи зараз важче стало лікувати пацієнтів, адже клінічна картина хвороб дещо видозмінена й одразу важко поставити правильний діагноз?

– Чим молодший, тим легше працювати, бо думаєш, що всі рідні до неї ставилися уважніше й

що багато всього знаєш (усміхається – авт.). Але коли приходить досвід, то ти більше заглиблюєшся в недугу, аналізуєш, шукаєш усі можливі варіанти, які могли її спровокувати. Зараз набагато легше працювати, ніж 17 років тому, коли я пройшла спеціалізацію. З'явилось багато методів лабораторних досліджень. В Україні можна зробити таку мегаскладну генетичну діагностику, про яку колись хіба читала в американських підручниках, які не були перекладені українською. Тоді навіть не мріялося, що таке у нас може бути.

– Який випадок у своїй практиці вважаєте найскладнішим?

– Чомусь так в Україні повелося, що до імунолога приходять тоді, коли вже інші лікарі провели численні дослідження й розвели руками. Ніколи не забуду одну свою пацієнту. Перед тим, як потрапити до мене, вона вже встигла побувати в кардіолога, ревматолога і навіть гематолога. Ніхто не зміг встановити причину її постійної лихоманки. Після обстеження, з'ясувала, що в неї – цитомегаловірурсна інфекція. Шпиталізувала її та впроваджувала кількох тижнів лікування стаціонарно. Потім пацієнта кілька разів приїжджає на контрольне обстеження. Через якийсь час жінку знову привезли до університетської лікарні, але вже через спробу вчинити самогубство. Тиждень лікарі в реанімації боролися за її видужання. Коли вона прийшла до мене, то розповіла, що недуга була сенсом її життя. Незважаючи на те, що мала добру сім'ю та гарну дитину, їй подобалося хворіти. Це мотивувала тим, що всі рідні до неї ставилися уважніше й

чуйніше, шкодували її, але, коли недуга минула, все змінилося. Цього вона пережити не змогла й випила отрути для колорадських жуків. На щастя, близькі вчасно побачили, викликали швидку допомогу. Після цього випадку вона тривалий час лікувалася у психіатра.

– Чого навчила вас ваша робота?

– Не лише слухати, а й чути людей. Тolerантності. Бачити те, що не хочуть показати, навчилася заглядати за ширму.

– Кажуть, хороший лікар той, після розмови з яким людині стає легше...

– Так, інколи потрібно людину вислухати та не призначати жодного лікування. Кохен пацієнт і випадок – унікальні.

– До речі, які ліки завжди носите із собою у жіночі сумочці? Без чого ви не виходите з дому?

– Повсякденно ліки із собою не ношу. Інша справа, коли іду в мандри, тоді завжди беру велику аптечку, на всі випадки життя. У мене чомусь такий стереотип: коли буду мати все із собою, тоді не захворію. Аптечку укомплектую не з огляду своїх потреб, а за найгіршого випадку, який може статися. Єдине чого не беру – це, мабуть, гіпсувальний матеріал і шину.

– Чи доводилося в екстримальних умовах надавати медичну допомогу?

– На щастя, ні. На відпочинку не дуже люблю відвідуватися, що я лікар. Пригадую свою останню мандрівку з товаришкою до Індії. Я її дуже просила нікому не говорити, що я лікар. Хотілося відійти від роботи. Попередила, що її не потрібно йти в аптеку, позаяк я все із собою взяла, і допо-

можу в разі чого. Наступного дня під час сніданку в готелі чую, як вона розмовляє з іншими учасниками групи, мовляв, ці ліки пити в таких дозах не можна. От, спітайте Христину, вона – лікар, вам все розкаже. Що ж ви думаете? Мені довелося всіх лікувати після того, як вони невдало поласували домашнім індійським морозивом. До другої ночі я бігала по номерах, роздавала пігулки.

– Кажуть, що в лікарів існує негласне правило: вони ніколи не лікують рідних, а як у вас?

– Ніколи не лікую батьків. З донечкою намагаюся працювати на випередження й не допускати появи застуди. Чоловіку одного разу врятувала життя. Важко лікувати таких людей, до яких маєш якісь сентименти, які дуже близькі тобі.

– Хочете, щоб донька продовжила династію?

– В університеті я навчалася з дітьми лікарів. Серед них були дуже різні: ті, які горіли цією професією, й такі, які пішли навчатися лише з волі батьків. Дуже хвилювалася, аби донька під тиском успіху тата не стала лікарем, бо ж як може бути інакше? Ми багато розмовляли, я пояснювала, що вона повинна зробити свій вибір у житті, щоб обирала те, що хоче, що близьче до душі. Донечка ж вирішила йти у медицину, її хочеться займатися антиєдзінгом. Якщо перекласти назустріч терапії українською, то вийде всім зрозуміла «антівікова» терапія. Її основне завдання – зробити людину молодошою як зовні, так і внутрішньо. Антиєдзінг дозволяє людині відчути себе молодим, терапія впливає на фізичне та психологічне здоров'я людини.

– Подружжя лікарів – це взаємодопомога чи, навпаки, у вас у родині існує правило не розмовляти про роботу після 18 годин вечора?

– Ми якось пробували, але не виходить. Завжди питаю чоловіка поради, якщо трапляється неординарний випадок. Хто, як не він, даст найкращу пораду.

– Чим захоплюєтесь?

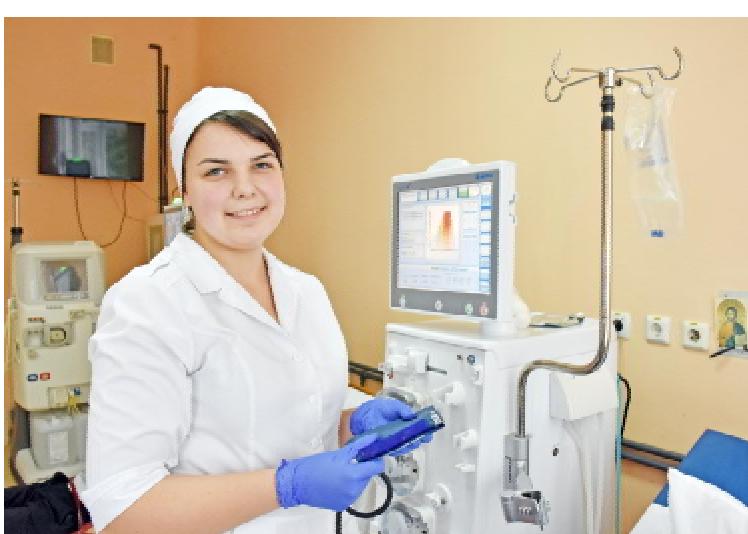
– Дуже люблю садівництво. Захоплююся топіарним мистецтвом – це фігурна стрижка дерев, чагарників і квітів, за якої рослинам надають різних скульптурних форм: тварин, архітектурних споруд, людей, геометричних фігур. Зараз є багато майстер-класів в Інтернеті, спеціалізованій літературі, де покроково розповідають технологію формування «живих скульптур».

Топіарне мистецтво дуже давнє, створенням фігур з рослин займалися ще в часи Римської імперії. Володіння багатих громадян Риму почасти прикрашали рослини у формі геометричних фігур: кулі, куба, піраміди.

Інша моя пристрасть – подорожі. Відвідала 47 країн світу. Люблю активний відпочинок, який поєднує з гастротуризмом. Переконана, щоб скласти повну картину враження від країни, слід скуштувати місцеві страви. Найекзотичніше, що доводилося їсти – тропічний фрукт дуріан. Плоди дуріана, незважаючи на огидний запах, які ніколи не тримають в закритих приміщеннях, вважають найціннішими фруктами в Південно-Східній Азії.

У кожній країні відзначаю для себе щось особливе. Деякі б хотіла відвідати ще раз, а до деяких нізаще б не поверталася.

РАКУРС



Інна БОЙКО – медсестра відділення гемодіалізу;
Олександр РІПАК –
лікар-невролог нейрохірургічного відділення
Фото Миколи ВАСИЛЕЧКА



МИСТЕЦТВО БУТИ МЕДСЕСТРОЮ

**Мар'яна СУСІДКО,
Микола ВАСИЛЕЧКО (фото)**

**ДОБРОТА, ГУМАННІСТЬ,
ВІДДАНІСТЬ, ЧУЙНІСТЬ, –
САМЕ ЦІ РИСИ ПРИТА-
МАННІ МЕДСЕСТРАМ
УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ
ЛІКАРНІ. КОЖЕН ДЕНЬ
ДЛЯ НІХ – ЦЕ МАЛЕНЬ-
КИЙ ПОДВИГ У БОРОТЬБІ
ЗА ЗДОРОВ'Я ПАЦІЄНТА.
ПОЗАЯК ЇХНЯ РОБОТА –
НЕОЦІНЕННА. ІМ ВИСТА-
ЧАЄ ТЕПЛА Й ДОБРОГО
СЛОВА КОЖНОМУ НЕДУ-
ЖОМУ. 12 ТРАВНЯ В УСІХ
КРАЇНАХ ПОШАНОВУВА-
ТИ ПРЕДСТАВНИЦЬ ЦІЄї
ПРОФЕСІЇ. МАБУТЬ, НЕ
ВСІ ЗНАЮТЬ ІСТОРІЮ
ЦЬОГО СВЯТА. ВПЕРШЕ
ІДЕЯ СВЯТКУВАННЯ
МІЖНАРОДНОГО ДНЯ
МЕДИЧНОЇ СЕСТРИ З'Я-
ВИЛАСЯ ЩЕ 1953 РОКУ,
АЛЕ ОФІЦІЙНО В СВІТІ
ПРОФЕСІЙНЕ СВЯТО
ВИЗНАЛИ 12 ТРАВНЯ 1965
РОКУ. ЗАСНОВНИЦЮ
СЕСТРИНСЬКОЇ СПРАВИ
ВВАЖАЮТЬ ФЛОRENС
НАЙТІНГЕЙЛ – ОДНУ З
НАЙБІЛЬШ ОСВІЧЕНИХ І
НЕПЕРЕСІЧНИХ ОСОБИС-
ТОСТЕЙ ЧАСІВ ВІКТОРІ-
АНСЬКОЇ АНГЛІЇ.**

**ЖІНКА, ЯКА
ЗРОБИЛА
РЕВОЛЮЦІЮ В
МЕДИЦИНІ**

Флоренс народилася майже два століття тому. Прожила дев'яносто років. Працювала медичною сестрою в багатьох країнах світу, першою злагодула необхідність реформи в медичній освіті, без якої будь-який прогрес у лікуванні хворих може бути зведений нанівець. Саме вона вперше у світовій історії зорганізувала школу медичних сестер як автономний

світський навчальний заклад з власними фондами та керівною радою, а не як структуру лікарні. Уперше застосувала наукові методи у розв'язанні проблем сестринської справи.

І саме Флоренс Найтінгейл перша заявила, що сестринська справа має бути незалежною, самостійною та почесною професією, суміжною з медичною, а не підпорядкованою їй. І тому день її народження – 12 травня – вважають Міжнародним днем медичної сестри.

Школа Флоренс Найтінгейл стала першою в світовій практиці моделлю підготовки управлінської та педагогічної ланки сестринського персоналу. Флоренс вважала сестринську справу вартою поваги, необхідною та відповідальною спеціальністю, яка вимагає душевного й фізичного загартування, а також уміння тверезо мислити в складних ситуаціях. Вона наполягала, щоб у сестринських школах викладали медичні сестри, а керівництво

ними в шпиталях також взяли на себе спеціально навчені дипломовані медичні сестри.

Флоренс Найтінгейл писала: «Догляд за хворими – це таке ж мистецтво, як і живопис та скульптура. Але яка різниця між роботою з каменем і полотном порівняно з роботою над живим організмом! Мистецтво догляду є найвищим з мистецтв. Тому найстрашніша небезпека, яка йому загрожує, – це небезпека перетворення на звичне ремесло».

Усе це вже історія. Але незмінним є донині залишається одне в професійному обов'язку медичної сестри – відданість своєму покликанню, дбайливість про хвору людину, прояв широго милосердя до кожного пацієнта.

З'являючись на світ, людина вперше відчуває тепло людських рук – рук лікаря та акушерки. Через усе жит-



**Оксана ЛЕСЕНКО – медсестра
отоларингологічного відділення**

тя проносить турботливе ставлення медичних сестер, які допомагають впоратися з недугою та зберегти здоров'я усієї родини. Адже медсестри – це ті люди, яким цілодобово доводиться спілкуватися з хворими, полегшувати їхні страждання, здійснювати призначенні лікарем лікування, повернати працездатність. Зберігати життя й просто зігрівати теплим словом, лагідністю, любов'ю.

ВИПАДОК СТАВ ВИРІШАЛЬНИМ

З нагоди свята завітала до отоларингологічного відділення, щоб поспілкуватися з медсестрою Оксаною Лесенко. У цій царині вона трудиться понад 17 років.

– Спостерігаючи за молоденькими дівчатами, які щойно одягли білі халати, починаєш розуміти, що доброта й милосердя не перевелися в нашому суспільстві, – мовить Оксана Лесенко. – Можливо, їм, випускницям медучилищ, часом не вистачає досвіду й навичок, але у них є головне – доброта та бажання допомогти людям. Іноді кажу своїм вихованкам: уявіть, що пацієнти – ваші близькі люди та робіть усе так, як би робили це для них, хто вам дорогий. Адже не кожна людина може терпляче, день у день, відсунувши власні проблеми й турботи, віддавати своє серце людям, допомагати їм у важких життєвих ситуаціях.

Свою стежину в медицині Оксана обрала доволі випадково. У дитинстві мріяла про фах юриста, але доля вирішила інакше. Професію здобувала в ННІ медсестринства Тернопільського державного медичного університету ім. І.Я. Горбачевського.

– Робота медсестри – нездійснена частина моого життя, хочеться працювати та щось зробити для людей, – ділиться думками медсестра. – Звісно, це часами буває нелегко, але маю надійну опору – моїх колег. Ніколи не забуду свій перший робочий день, дуже хвилювалася, але старші наставники все детально показували та пояснювали. Тепер свій досвід передаю молодшим. У лікарні найбільше вчишся цінувати власне здоров'я.

– Ваш секрет успіху?

– Секрет? Звичайно, це виконувати свою роботу з любов'ю! Велике щастя, коли твоя робота приносить задоволення.

– Що кажуть про ваше покликання друзі, родичі?

– Усі ставляться з розумінням. Бо серце у них одне! Деякі сусіди звертаються за порадами. Хоча просить зробити ін'єкції.

– Не задумуєтесь над тим, щоб поїхати на роботу за кордон, наприклад, до Польщі?

– Не задумувалася. Зарплату польської медсестри, звісно, в кілька разів більша. Тому скажу, що професія медсестри – поклик душі. Наприклад, деякі молоді медсестри приходять, пробують працювати. Якщо немає цього внутрішнього переконання – йдуть з посади. Звичайно, через низьку зарплату медсестри їдуть працювати за кордон. В Україні на одну медсестру припадає 20-25 хворих, це велике навантаження. Чи не 80 відсотків роботи медсестри, звісно ж, із пацієнтом: від огляду до роздачі ліків, виконання маніпуляцій. А ще на плечі медсестри лягає дотримання санітарно-епідеміологічного режиму, ведення досьє кожного недужого. Кожному пацієнту треба приділити увагу й при цьому не вигоріти у своїй професії.

– Улюблений спосіб відпочинку?

– Дуже люблю мандрувати. З кожної поїздки завжди привожу магнітики, потім залишки розглядаю їх. Уже багатенько їх назбиралося. Свою літню відпустку планувала провести у Карпатах. Ще захоплююся читанням. Книги, які найбільше припаляли до душі, це одна з найвидоміших збірок новел О'Генрі «Останній листок» та «Різдвяна історія» Чарльза Діккенса.

– Цитата, яка стала вашим життєвим кредо?

– «Життя – це те, що ми найбільше цінуємо й найменше бережемо» (О'Генрі).

РАКУРС



**Христинна ВІЦЕНТА –
операційна медсестра
офтальмологічного
відділення**

**СЬОГОДНІ ПОЕТИЧНИМИ
РЯДКАМИ ЗГАДАЄМО
ІВАНА ЧОНКУ, ДОЦЕНТА
КАФЕДРИ ХІРУРГІЇ №1 З
УРОЛОГІЄЮ ІМ. ПРОФЕ-
СОРА Л.Я. КОВАЛЬЧУКА
ТДМУ ІМ. І.Я. ГОРБА-
ЧЕВСЬКОГО. 30 СЕРПНЯ
2017 РОКУ ВІН ПІШОВ У
ЗАСВІТИ.
ПРОПОНОУЄМО ЧИТАЧАМ
ВІРШ ІВАНА ЧОНКИ
«ЧОРНОБИЛЬСЬКА ТРАГЕ-
ДІЯ». ЗНАНА НА ТЕР-
НОПІЛЛІ ПОЕТКА, ДРУ-
ЖИНА ІВАНА ЧОНКИ –
ЛЕСЯ ЛЮБАРСЬКА ПРИ-
СВЯТИЛА ЙОГО СВІТЛІЙ
ПАМ'ЯТІ ПОЕЗІЮ «ЯКИЙ
БУВ ГУЦУЛ СЕРЕД НАС!».**

ЯКИЙ БУВ ГУЦУЛ СЕРЕД НАС!

Який був гуцул серед нас!
Який талант! Яка людина!
Ми ним гордитися
повинні,
Щоб пам'ять повертала
час,
Коли він жив, творив
і мріяв,
Як вмів любити це життя.
Від когось щирі каяття
Чекав усе життя. І вірив.
Він був міцним. Як з гір
ріка,
Стрімким в усіх своїх
бажаннях:
В творінні, вірності, коханні

Була з ним Господа рука.
Який був лікар серед нас!
Гордився тим, що «гуцул
чистий».

Лиш долі зоряне намисто
Так розірвав безжалісно
час...

Леся ЛЮБАРСЬКА

ЧОРНОБИЛЬСЬКА ТРАГЕДІЯ

Чорнобиль стільки душ
забрав...
Чи ця трагедія єдина?
Хоча втратив друга,
батька, сина...
Такий нам атом «мир»
послав?

СПОМИН

Який він мирний,
ну скажіть?
Смертей усіх нам не
злічити.
По лезу скільки нам
ходити
Й нести охапку всяких
бід?

Згасили полум'я таки,
Біда усіх нас об'єднала.
А Україна сумувала,
Аж серце рвалось на
шматки.

Хай нас єднає не біда,
І радість хай єднає тоже.
Тоді все горе переможем
І щезне смуток без сліда.

Іван ЧОНКА

ЩО ТРЕБА ЗНАТИ ПРО ІШЕМІЧНУ ХВОРОБУ СЕРЦЯ? ЯК ЗАПОБІТИ ПРОГРЕСУВАННЮ?

(Продовження. Поч. у №4)

Микола ШВЕД,
професор, завідувач кафедри невідкладної та екстреної медичної допомоги ТДМУ,
Олена ПРОКОПОВИЧ,
доцент кафедри невідкладної та екстреної медичної допомоги

Методи діагностики IХС

Діагноз «ішемічна хвороба серця» лікар-кардіолог може встановити в умовах кардіологічного диспансеру або стаціонару при використанні спеціальних інструментальних методик.

Насамперед лікар проводить опитування пацієнта, з'ясовує наявні скарги на типові для цієї патології симптоми. Також при огляді виявляються набряки, цаюз шкірних покривів, порушення серцевого ритму, вислуховуються шуми в серці.

Необхідно здати певні аналізи, на яких досліджуються специфічні ферменти, які підвищуються при інфаркті та стенокардії (тропонін, креатинфосфокіназа, аміотрансфераза, міоглобін, лактатдегідрогеназа). Крім цього, визначають рівень загального холестерину, цукру в крові, ліпопротеїдів високої та низької щільноти, АСАт і АЛАт.

Також використовується електрокардіограма, на якій реєструється активність серця та можна визначити порушення нормальної роботи міокарда, ЕхоКГ – метод ультразвукової діагностики серця, який дозволяє визначити його розміри, оцінити показники скоротливості міокарда, стан його порожнин і клапанів. У низці випадків при ішемічній хворобі серця проводиться стрес-екокардіографія – ультразвукове дослідження, при якому використовується дозоване фізичне навантаження або ж медикаменти, за допомогою яких можна зареєструвати ішемію міокарда.

Останнім часом у процесі діагностики IХС широко використовують спеціальні функціональні проби з навантаженням. З їхньою допомогою можна виявити початкові стадії захворювання, які не визначаються в стані спокою. Навантажувальні тести включають у себе ходьбу, навантаження на тренажерах (біговій доріжці, велоергометр), холтерівське моніторування ЕКГ та артеріального тиску. У деяких випадках слід провести коронарографію для визначення ступеня звуження серцевих артерій та вибору тактики лікування хворого.

Способи та методи лікування

Терапія різних клінічних форм ішемічної хвороби серця дещо відрізняється. Але можна виділити основні напрямки, які вико-

ристовують для лікування цієї недуги: медикаментозна терапія; терапія без використання лікарських засобів; використання різних ендovаскулярних методик (коронарна ангіопластика, коронарне стентування); хірургічна реваскуляризація міокарда (аортокоронарне шунтування).

Щоб запобігти розвитку ускладнень (інфаркту міокарда, серцевої недостатності, аритмії), дуже важливо дотримуватися рекомендацій щодо медикаментозного лікування, які ґрунтуються на засадах доказової медицини. Медикаментозне лікування при цій патології признають за формулою «А-В-С», де А – антиагреганти (аспірин), В – бета-адреноблокатори, а С – статини (гіпохолестеринемічні препарати).

Доведено, якщо у пацієнта немає протипоказань, постійний прийом ацетилсаліцилової кислоти (аспірину) в дозі 75-150 мг/добу на 30% знижує ризик розвитку інфаркту міокарда, осільки зменшує вірогідність утворення тромбів у судинах.

Бета-адреноблокатори – зменшують частоту серцевих скорочень, зменшують навантаження на серцевий м'яз, нормалізують артеріальний тиск.

Довготривалий прийом статинів на третину зменшує ризик серцево-судинних ускладнень завдяки сповільненню утворення бляшок у стінках судин.

Кардіолог також може призначити нітрати, антагонисти кальцію, інгібтори АП, діуретики, антиаритмічні препарати, тощо.

Важливе значення для запобігання ускладнень має контроль рівня артеріального тиску. Якщо він перевищує 140/90 мм рт. ст., слід звернутися до лікаря та виконувати його рекомендації.

Дуже важливим є дотримання режиму прийому медикаментів. Не можна самостійно відмінити лікування, адже це може мати негативні наслідки для здоров'я та самопочуття.

У тих випадках, коли ефект від медикаментозної терапії ішемічної хвороби недостатній та залишається загроза розвитку інфаркту міокарда, необхідно проконсультуватися у кардіохірурга. Фахівець оцінить ризики й може призначити хірургічне лікування недуги.

Немедикаментозне лікування полягає в проведенні заходів з корекцією способу життя та раціону харчування. При різних формах ішемічної хвороби серця рекомендовано знижувати рівень активності, адже при фізичному навантаженні зростає потреба міокарда в кисні, та поступово збільшувати рухову активність у реабілітаційному періоді.

Правильне харчування при ішемічній хворобі серця полягає в обмеженні споживання солі та води. Слід за можливості обмежити або взагалі не вживати такі продукти: тваринні жири (сало, вершкове масло, жирні сорти м'яса); копчену та смажену їжу; легкозасвоювані углеводи (шоколад, здобну випічку, цукерки, торти).

Подальший прогноз при ішемічній хворобі серця безпосередньо залежить від різних чинників. Можна мовити про несприятливий прогноз тоді, коли ішемічна хвороба серця доповнюється артеріальною гіпертонією, важкими розладами жирового обміну і цукровим діабетом. Але і в цьому випадку лікування суттєво сповільнить необоротне прогресування недуги!

Як запобігти IХС?

Насамперед людина повинна мати мотивацію бути здоровово!

Слід задуматися над тим, як ви хочете прожити своє життя: мати можливість до старості займатися улюбленими справами на тлі повно-го здоров'я, але при цьому займатися спортом, відмовитися від шкідливих звичок, у тому числі надлишкової ваги та шкідливої їжі; або ж прожити пасивне, сите і коротке життя, з обмеженими можливостями займатися улюбленими справами, постійно відчуваючи недугу та вживати масу пігулок.

Найкращим способом запобігання можливих ускладнень і зниження ризику розвитку інших патологій серця є зміна способу життя.

1. Слід дотримуватися правильного та корисного для серця харчування. Принцип, за яким будується профілактична дієта при IХС, полягає в зниженні кількості жирів, цукру та солі в раціоні харчування.

Важливо скоротити кількість споживаних ліпідів: зокрема, тваринного походження та замінити їх на олії. У раціоні не повинно бути трансізомерів жирних кислот. Доросла людина за день повинна споживати менше 60 грамів жиру. Якомога менше вживати смажену їжу, а краші цілком відмовитися від неї.

Обмежити вживання кухонної солі до менше 5 г/добу.

Вживати не менше 200 г фруктів і 200 г овочів на день у 2-3 прийоми.

Вживати 30-45 г харчових волокон на день у складі продуктів рослинного походження (фрукти, овочі, крупи, бобові).

Вживати морську рибу не менше двох разів на тиждень (містить омега-3-поліненасичені жирні кислоти).

Обмежити прийом простих углеводів (цукру, солодощів).

Обмежити вживання алкоголю (до 20 г етанол – чоловіки, 10 г – жінки).

Рекомендується пити очищену воду в достатніх обсягах (2% від маси тіла).

Тарілка здорового харчування:

1. 1/2 – овочі та фрукти, 1/4 – крупи, зернові, картопля, 1/4 – риба, м'ясо, бобові, горіхи.

2. Систематично виконувати фізичні вправи. Помірне фізичне навантаження змінює серце й сприяє його ефективнішій роботі. При цьому відбувається зниження кров'яного тиску та рівня «поганого» холестерину й водночас підвищується рівень «хорошого» холестерину. Слід займатися не менше 3-5 разів на тиждень по півгодини. Прості фізичні вправи – це повільні вільні пробіжки, спокійна ходьба, плавання, велосипедні прогулянки, лижний спорт, заняття на тренажерах, фітнес та ін. Така рухова активність годиться та-

або цукровий діабет. Після дослідження 40 років потрібно хоча б раз на рік відвідати з профілактичною метою лікаря-кардіолога. Пацієнти з цукровим діабетом неодмінно повинні знати свої показники цукру крові та глікозилованого гемоглобіну НbA1c. Схуднення – обов'язкова міра для пацієнтів з ожирінням.

Зауважимо, що ухвалення Глобального плану дій ВООЗ і виконання їх рекомендацій з профілактики неінфекційних захворювань та боротьби з ними, за останні 10 років передусім дало змогу суттєво знизити показники захворюваності, виходя на інвалідність та смертність в усіх країнах з високою соціально-економічною захищеністю. Але ця програма залишається надзвичайно актуальню для мешканців України!

Що ж пропонують експерти ВООЗ для профілактики IХС?

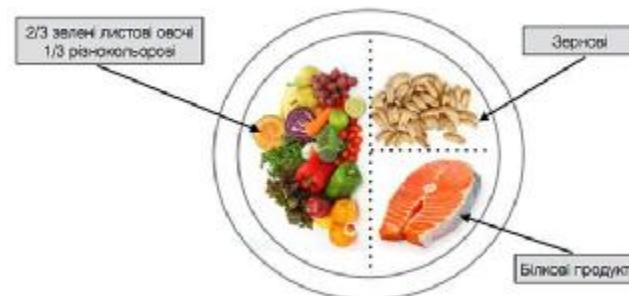
Отже, за порядком: щодо обізаності людей. На жаль, слід констатувати, що українці в більшості ніколи самостійно не цікавляться станом свого здоров'я, аж доки не з'являються грізні симптоми, які заважають повсякденному життю або ж роботі.

Свідомість пересічного мешканця України спрямована на забезпечення різних матеріальних благ. Проте власне здоров'я до цих благ не належить! Держава «повинна» забезпечити його, до того ж – безкоштовно. Так вважає більшість. Звісно, ніхто не хоче хворіти, але якихось ініціатив щодо профілактики захворювань, перевірки свого організму, ведення здорового способу життя, відмови від шкідливих звичок масово не стається. Профілактичні огляди проходять аж ніяк не всі, адже працюють чи нелегально, чи взагалі не в Україні, тож діагностується захворювання, в тому числі й IХС у запущених стадіях.

Медична культура українців, на жаль, надто низька.

З телевізійного ефіру часто чуємо рекламу некорисних, а часто-густо й шкідливих продуктів. Медикаменти, які продають в аптеках безконтрольно, без рецепта лікаря, можуть завдати шкоди, тимчасово покращити стан, але не вилікувати, а перевести хворобу в хронічний стан, а то й дати ускладнення. Вже бачимо наслідки безконтрольного продажу антибіотиків, які не можуть впоратися з банальною інфекцією через її резистентність (нечутливість) до більшості з них.

(Продовження на стор. 7)



ЗАХВОРЮВАННЯ

ЩО ТРЕБА ЗНАТИ ПРО ІШЕМІЧНУ ХВОРОБУ СЕРЦЯ? ЯК ЗАПОБІГТИ ПРОГРЕСУВАННЮ?

(Закінчення. Поч. на стор. 6)

Існують випадки суперінфекції банальними мікроорганізмами, які призводять до летального кінця.

Навіть купуючи здорову їжу, наважди можемо бути певні в її якості, адже немає належного контролю за харчовими продуктами, медикаментами тощо.

Отож усім нам слід змінювати свою свідомість і збегнути: здоров'я – це справа особиста. Тому насамперед кожна людина повинна дбати про власне здоров'я сама, змінювати свій організм, проводити профілактику хвороб та проходити профілактичні огляди з власної ініціативи. Не для санітарної книжки або з якогось іншого примусу, а з власної ініціативи, з власних інтересів. Так вимагає



сучасне життя, до якого маємо пристосуватися.

Наше життя та здоров'я – це найбільша цінність, яку нам дарував Бог і ми не можемо його знищувати або ж сподіватися лише на Його волю, а навпаки, зміцнення здоров'я, волі, відмова від шкідливих звичок – те що хоче від нас Бог.

Нині маємо доступ до безлічі цікової та корисної інформації в Інтернеті, тож кожен може знайти тему до душі, підписатися на розсилання корисної інформації щодо здорового способу життя, знайти для себе оптимальний спосіб підтримання м'язового тонусу чи схуднення – відвідування басейну, спортзалі, йоги тощо. Навіть, якщо людина зайнята та не має часу ходити до спортзалі, басейну, вправи можна виконувати вдома.

Людина, яка хоче бути здорововою, знайде час і гроши для цього, і, навпаки, завжди знайдеться причина, з якої людина не відвідує спортивних занять, не споживає здорової їжі.

Мотивуйте себе, мотивуйте своїх дітей, привчайте їх до здоровової їжі, рухливою способу життя, адже найкраще навчання – це приклад. Для своїх дітей найбільшим авторитетом, прикладом для наслідування є ви. Не чекайте, доки постукає біда (хвороба), а працюйте на випередження. Саме профілактика є найнадійнішим і найдієвішим методом запобігти хворобі! Тож здоров'я вам!

ПОЛУНИЦЯ – КОРОЛЕВА КРАСИ ТА ЗДОРОВ'Я

Я скраво-червона, з чарівними жовтими цяточками й у вишуканій зеленій панамі полуниця, без сумніву, – царівна перших ягід. І справа тут не в тому, що вона має дивний смак і привабливе зовнішність. Її запах містить кілька десятків активних компонентів, що запускають резерви бадьорості, погідного настрою та рятують нас від стресу.

За хімічним складом полуниця немає конкурентів. За вмістом аскорбінової кислоти духмяна червонобока ягідка поступається хіба смородині. А в п'яти ягодах полуниць вітаміну С стільки, скільки в середньому апельсині. Фолієвої кислоти в полуниці більше, ніж у малині та винограді, до того ж у її складі є йод.

– Про цілющі властивості полуниці відомо давно й чимало, – розповідає **доцент кафедри фармакогнозії з медичною ботанікою ТДМУ Іванна Кернична**. – Цю ягоду з успіхом застосовують для підвищення імунітету та зміцнення стінок судин. Атеросклероз, варикозне розширення вен, ламкість судин, часті застуди й хронічні захворювання органів дихання – далеко не повний перелік показань до її застосування. Полуница має протизапальну та протимікробну дію. Урологія також має право оголосити королеву ягід своєю вірною «помічницею». Перша літня ягода є природним сечогінним засобом. При захворюваннях нирок і сечогінних шляхів рекомендую

щодня вживати чотириста грам запашних ліків. Ось такий доволі приемний спосіб підлікуватися. Не останнє місце займає полуниця і в раціоні хворих з патологією щитоподібної залози, бо ж містить йод. Ця цілителька знижує також рівень цукру в крові. Для тих, хто хоче схуднути, добре було б зробити роз-



вантажувальні полуничні дні. Як каже Іванна Кернична, за допомогою полуниці можна «відремонтувати» серцево-судинну систему, шлунково-кишковий тракт, печінку, позбутися на бряків, болю в суглобах. Полуница поліпшує апетит і травлення. Хороший терапевтичний ефект є при гіпертонічній хворобі, атеросклерозі. Лікар стверджує, що ця ягода-красуня не лише оздоровлює людей фізично, а й психомоційно. Теперішньою пори крашого за собу для нейтралізації негативних емоцій та поліпшення настрою, ніж полуница й суници, не знайти.

Увага! Алергикам полуница може зашкодити. Піддаватися полуничній спокусі не варто людям із гастритом, гастроуденітом, виразковою хворобою.

А винні у всьому дрібні кісточки, які подразнюють слизову шлунка та кишківника. Існує думка, що не потрібно захоплюватися полуницєю людям з подагрою: вона може підсилити проблеми з суглобами.

Обережними потрібно бути гіпертонікам, які вживають препарати на основі енапрілу: в поєданні з полуницею цей препарат може створити навантаження на нирки. І, звичайно ж, дотримуйтесь обережності, якщо ви алергик (через свою пористу структуру полуница нагромаджує сильний алерген – пилок).

Полунична краса

Полуничний сік чудово допомагає при видаленні веснянок і пігментних плям. Аби його отримати, досить протерти ягоди ложкою через дрібне сито. Змоченим у соку ватяним диском дівчині на день протирати шкіру. Такі ж процедури можна робити й власникам жирної пористої шкіри. А тим, хто страждає від висипу, вугрів, необхідно додавати до полуничного соку гліцерин: одна крапля на чайну ложку соку.

Запашні маски

Для сухої та нормальної шкіри: змішують яєчний жовток і столову ложку соку. Наносять на обличчя. Через 15 хвилин змити теплою водою, протерти кубиком льоду.

Для чутливої шкіри, що лущиться, – чайну ложку жирного сиру змішати з ложкою акашевого меду та двома чайними ложками соку полуниці. Нанести на обличчя на 15 хвилин.

Жирну шкіру гарно підсушує кашка з розм'ятих ягід. Також з полуниці можна приготувати суміш для звуження пор: збити

блок, змішати з кашкою з ягід. Перед нанесенням маски проторти обличчя ягідним соком.

Для тих, кому за тридцять

Потрібно дві столові ложки розтертих ягід полуниці, дві-три столові ложки сметани, чайна ложка меду, чайна ложка оливкової олії. Все змішати й нанести на обличчя на 15-20 хвилин.

Полуница зволожує шкіру

Полуница виводить токсини й шлаки, а також нормалізує обмін речовин у шкірі.

У цій ягоді містяться фруктові кислоти, саме тому вона ефективно відбілює шкіру та допомагає позбутися ластовиння. Марганець і калій посилюють мікроциркуляцію шкіри, живлять її. Для масок можна також використовувати заморожені плоди, вони зберігають свої корисні властивості майже півроку.

Для того, щоб посилити тонус шкіри, протирайте її щоранку кубиком льоду із замороженою соку полуниці. Для цього ліпше покласти лід у серветку з тоненькою тканиною.

Для чутливої шкіри можна приготувати маску з 1 ст. ложки домашнього сиру, меду, і 2 ст. ложок м'якишу полуниці. Нанесіть таку кашку на обличчя, зону декольте та шию на 5-10 хвилин. Позбутися ороговілої шкіри на ліктях можна завдяки щоденним протиранням проблемних ділянок шматочком полуниці.

Ефективними є й маски найближчої родички полуниці – суніці. При жирній шкірі розімніть 2 ст. ложки ягід, змішайте із збитим яєчним білком та 1 ст. ложкою олії та крохмалю. Нанесіть на 15 хвилин. Така маска звужує пори обличчя, зменшує жирний блиск на обличчі.

СУНИЦІ – ЦІЛЮЩА СМАКОТА ДЛЯ ОРГАНІЗМУ

Сячудова рослина настільки багата потрібними для людини біологічно активними речовинами, що великий знавець нашої природи М. Носаль прирівнював за силою оздоровчої дії сунничний сезон до курортного. Він писав: «Не шкодуйте коштів на придбання сунниць. Не вважайте їх розкішю, а необхідними, як хліб, крупи, картоплю». Справді, в маленькіх червоних ягідках-краплинках сконцентровано найголовніші вітаміни. Так, за вмістом вітаміну С вони поступаються лише смородині, в п'яти ягодах середнього розміру його стільки ж, як в одному великому апельсині. Вітаміну Е в них нагромаджується більше, як у порічках, вишнях, черешнях, мандаринах, бананах. За вмістом фолієвої кислоти та солей кальцію суніці не мають собі рівних серед інших місцевих плодів та ягід, а також апельсинів, грейпфрутів. Щоб постачити організм залиском, теж краще їсти суніці, ніж виноград, малину, сливи, аґрус, чорниці, апельсини, ананаси. Зазначено лише окремі характеристики ягід, але варто згадати, що

вони, як невтомні трудівниці, нагромадили ще й пектинові та дубильні речовини, цукри, органічні кислоти, мінеральні речовини – марганець, цинк, йод, калій, фосфор, мідь, кобальт. Тож не дивно, що цей комплекс біологічно активних речовин налагоджує нормальні процеси кровотворення та обміну речовин в організмі, від чого щонайбільшою мірою залежить здоров'я.

Плоди сунниць поліпшують функцію травлення, стимулюючи виділення травних соків і жовчі, сприяють виведенню холестерину та продуктів обміну речовин. Тому рекомендації дієтологів прості: щодня натще їсти ягоди (по 100-200 г) або пити свіжий сік плодів (по 4-6 ст. л.) у разі атеросклерозу, гіпертонії, недокрів'я, маткових кровотеч, захворювань серця, гастриту зі зниженою кислотністю шлункового соку, коліту, холециститу, геморою, порушення сольово-го обміну (жовчнокам'яної та сечокам'яної хвороб, остеохондроз, обмінний поліартрит). Звісно, хто має можливість необмежено вживати цілющі яго-

ди, хай наїдається досхочу, навіть змушує себе їх їсти, коли набриднуть. Суніці допомагають очистити організм: волосоголовці, круглі глисти, гострики не переносять ягід суніць і виходять. М. Носаль описує на-



родний метод, як успішно позбутися такого небезпечно-го гельмінта, як солітер: хворі їли оселедця з цибулею і багато суніць щодня (навіть до 3 кг). А ще він вважає суніці помічним засобом, навіть у тих випадках, коли дорогі ліки неефективні, для лікування екзем, зокрема, з тяжкими ускладненнями. Стиглі ягоди розтирають і грубим шаром викладають на чисту лляну полотнишку, яку прикладають до ураженого місця. Процедуру повторюють кілька разів, у міру потреби. У народі так чи-

нать, лікуючи різні ураження шкіри.

У період міжсезоння так само помічні сушені ягоди: відвар (2 ст. л. плодів кип'ятити протягом 5 хв. у 200-300 мл води, настоїти 1 годину) п'ють по півсклянки 3-4 рази на день. Уже згадуваний шанований наш травознай висловив думку, що якби люди взяли за звичай пити напій з листків суніць, як п'ють чай, то мали б значно міцніше здоров'я. Цим він наголошував, що листя, стебла та коріння рослини теж дуже корисні. Вони так само мають сечогінні, потогінні, кровоспинні, протизапальні властивості, поліпшують кровообіг, зміцнюють стінки капілярів, нормалізують діяльність органів травного тракту, профілактизують напади бронхіальної астми. Для приготування чаю 1-2 ст. л. сухої сировини залити 2 склянками окропу, настояти, перецідити. Настой та відвари суніць варто використовувати під час застудних хвороб і грипу, адже вони знижують температуру тіла, виявляють потогінні та протизапальні властивості, тож їх п'ють і промивають ними ротову порожнину.

Добірку підготувала Лілія ЛУКАШ

РАКУРС



(Зліва направо): **Назар ЧИЖ і Віктор ВОЙТКІВ-ЦЕБ-РИНСЬКИЙ** – лікарі-інтерни відділення хірургічної стоматології

СМІШНОГО!

**«ЗРОБЛЮ ВАМ МІСЦЕВУ АНЕСТЕЗІЮ».
«ЗА ТАКІ ГРОШІ ХОТІВ БИ ІМПОРТНУ»**

Пацієнт приходить до окулистів:



– Лікарю, в мене досить дивний випадок дальтонізму. Я не бачу одного кольору.
– Якого саме?
– Звідки ж мені знати, лікарю! Я ж його ніколи не бачив!



Аптека.

– У вас є ліки від гонореї?
– Звісно, платіть у касу.
– А ви поки що заверніть ці ліки якнайгарніше, все-таки подарунок!



– Приготуйтесь до найгіршого.

– Лікарю, я помру?
– Ні, я випишу вам найдорожчі ліки.



У стоматолога в кабінеті:
– Заспокойтеся, хворий. Зараз я зроблю вам місцеву анестезію.

– За такі гроші я хотів би отримати щось імпортне.



Пацієнт:

– Лікарю...
– Помовчіть, я вас слухаю...

I НАСАМКІНЕЦЬ...

**СТВОРИЛИ УНІКАЛЬНИЙ
ПРОТЕЗ ПАМ'ЯТИ**

**ПРОБЛЕМА З ПАМ'ЯТЮ
Є ДУЖЕ СЕРЙОЗНОЮ ДЛЯ
СУЧASNОЇ ЛЮДИНИ.
АМЕРИКАНСЬКІ НЕЙРО-
ФІЗІОЛОГИ РОЗРОБИЛИ
СПЕЦІАЛЬНИЙ ІМПЛАН-
ТАТ, ЯКИЙ ДОПОМОЖЕ
ПОЛІПШИТИ ПАМ'ЯТЬ.**

Нешодавно закінчили випробування цього пристрою, які пройшли успішно та пішли пам'ять у досліджуваних на 15 відсотків.

Цю роботу виконала група вчених з університету Південної Каліфорнії (США) та медичного центру Вейк-Форест-

Баптист. Передбачається, що пристрій допоможе підвищити ефективність пам'яті до 40 відсотків.

Вчені розповіли, що основну увагу приділяли короткос строковій пам'яті, адже саме вона насамперед страждає від хвороби Альц'єймера, інсульту та різних травм голови.

Для проведення випробувань обрали добровольців, до мозку яких під'єднали апарат, який впливає на нейрони гіпокампу, що відповідає за епізодичну пам'ять.

СКАНВОРД

Відповіді у наступному числі газети

2. Байда	6. Автор	3. Ко-зацький загін	4. Хімічний елемент	1. Автор роману «Хмель-Ніццкий»	5. Устрій, стан
					8. Поема Т. Шевченка
		9. Біблійний цар			
		10. Та-бачник	12. Благородний метал		18. Вояк
13. Брат Кия	14. Автор «Повісті минулых літ»	15. У словів'ян – бог вітру	16. Військовий чин у козаків	17. Народний співець у Київській Руді	20. Одниница електропровідності
					24. Післябліскавки
21. Спин-на струна в людини	22. Дамський пред-мет	23. Столиця европ. країни	25. Друг Вінниці-Луха	26. Корпус людиної	
		27. Аеропорт у Парижі	28. Баранячий горох	29. Камер-дінер	
31. Невільник	32. Щастя футболіста	33. Звук при ламанні	36. Зб.-мачуха	37. Видатний лікар Ст. Русі	
38. Слов'янське плем'я	39. Мірило тягару	40. Знак Зодіаку	41. Забава	42. Пошана, повага	
				44. Майданчик у цирку	45. Алфавіт
46. Мілке місце річки	47. Іванчук	48. Грецька літера	49. Соціальний стан	50. Політ	52. Документ
				51. Напій	55. Пластун
57. Письмова чи усна розповідь	58. Культиватор	59. Бовван, божок	60. Легендарний козак	61. Гончар-яків-баки	56. Мотузка, ремінь
				62. Справа	
65. Бик	66. Ко-маха, що жалить	67. Літак			
68. Старовинна рушниця	69. Бог Сонця	70. Збіжжя	71. Місто в Угорщині	72. Топіль-яків-баки	
72. Бойовий клич	73. Східнослов. міра довжини	74. Со-тка	75. Вигук	76. Стіна, огорожа	78. На Руді – підневільна особа
79. Ко-зацьке військо	80. Буд-який предмет	81. Видатний французький композитор		82. Гранітний по-важник	
	82. Квітка, цукерка	83. Австро-італій. страус	84. Гонитва, здогін	85. Японська гравюра	
	89. Відзнака гетьмана	90. Пон-дружжя	87. Тропічна і субтропічна рослина	86. Стіна, огорожа	
95. Почервоніння шкіри від пошкодження	96. Огорожа	91. Пон-дружжя	92. Англ. письменник	93. Овочевовна	
				94. Греч. літера	
			97. Старий Зіл	95. Гранітний по-важник	
			98. Риба	96. Варіант на	

Відповіді на сканворд, вміщений у № 4 (168), 2018 р.

1. Тернопіль.
2. Іква.
3. Віра.
4. «Сонячний».
5. Ланівці.
6. Су.
7. Крос.
8. Рінь.
9. Ра.
10. Ан.
11. Нестор.
12. Сало.
13. Жорна.
14. Аз.
15. Ялинка.
16. Нарти.
17. Нут.
18. Серет.
19. Перун.
20. Ріпа.
21. Бережани.
22. Боян.
23. Рід.
24. Сепія.
25. Удій.
26. Ода.
27. Морозенко.
28. Мед.
29. Кін.
30. Тайм.
31. Ян.
32. Рак.
33. Робота.
34. Зарваниця.
35. Жанр.
36. Міома.
37. Різка.
38. Абат.
39. Бучач.
40. Іо.
41. Зірка.
42. Ура.
43. Німб.
44. Бот.
45. Канни.
46. Ватага.
47. Ка.
48. Аорта.
49. Акр.
50. Ма.
51. Оцет.
52. Естет.
53. Тарту.
54. Оса.
55. «Топільче».
56. Різдво.
57. «Яса».
58. Бона.
59. Чати.
60. Кара.
61. Піс.
62. Труба.
63. Ва.
64. Ра.
65. Іф.
66. РГ.
67. Есе.
68. Вал.
69. Сет.
70. Турнє.
71. Гас.
72. Збараж.
73. Суп.
74. Кіш.
75. Жако.
76. Біла.
77. Ом.
78. МП.
79. Лом.
80. Сан.
81. Ас.
82. Почайв.
83. Штамп.
84. Оз.